

4. Крушельницька Т. Суперечності у сфері державного управління податковою системою та напрями їх вирішення / Таїсія Крушельницька // Вісник Національної академії державного управління. – №4. – 2010. – С. 79–86.

5. *Taxation trends in the European Union [Electronic source] / European Commission, 2014. – Access mode: http://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation/gen_info/economic_analysis/tax_struct ures/index_en.htm.*

МИКОЛА РУБАЙ

М'ЯСОПЕРЕРОБНА ПРОДУКЦІЯ УКРАЇНИ НА СВІТОВОМУ РИНКУ

Аналіз фактичного стану м'ясної галузі полягає у визначенні та оцінці факторів економічного середовища, в якій функціонують діючі підприємства. До числа найбільш значущих зовнішніх факторів відносять: податкову і цінову політику, кредитне і інвестиційне регулювання, вплив всіх суб'єктів ринку (споживачі, конкуренти, партнери, постачальники, посередники, фінансово-кредитні структури, страхові компанії, консалтингові компанії тощо)

В Україні існує гостра проблема забезпечення м'ясопереробних підприємств сировиною. Дефіцит компенсувався за рахунок використання імпоротної сировини і давальницьких схем. В Україні 4% імпортованого м'яса надходило законним шляхом зі сплатою всіх податків і зборів, а 96% завозилося на територію за тіньовими схемами, перш за все, за давальницькими схемами. Але з 2008 р. працювати з давальницькою сировиною заборонено.

Але поява на ринку імпоротної продукції сприяє збереженню тенденції зниження цін на даний товар і істотно розширює асортимент м'ясних виробів. Крім дефіциту української сировини існує ряд інших проблем: подорожчання імпорту, зниження попиту з боку покупців, дефіцит оборотних коштів і проблеми залучення кредитів. Ці фактори позначаються на кінцевій ціні м'ясної та ковбасної продукції, які відображаються на показниках прибутковості, як виробни, так і виробництва в цілому. Через здешевлення гривні та зростання долара і євро імпортна м'ясна сировина виросла в ціні на 60%. При цьому товаровиробники підвищили ціни в середньому на 15-20% за рахунок зниження власної рентабельності.

В даний час стан тваринництва не здатен повною мірою задовольняти потреби переробників. Так як в Україні по всіх категоріях господарств (сільськогосподарські підприємства, фермерські господарства, господарства населення) суттєво скоротилося поголів'я тварин, занепала матеріально-технічна база галузі, низький рівень спеціалізації і концентрації виробництва, технічного і технологічного оснащення.

Значно скоротилося виробництво м'яса сільськогосподарськими підприємствами через несприятливу цінову ситуацію. Виробництво залишається збитковим. Основною проблемою при формуванні прибутку товаровиробників залишається собівартість, особливо за умови відсутності

міжгалузевого балансу економічних інтересів і нееквівалентності обміну. Виходячи з собівартості продукції, формується ціна, яка включає повну собівартість і прибуток. Визначення еквівалентної ціни має базуватися на нормативних і нормативно-технологічних параметрах витрат ресурсів в натуральному і вартісній вираженні, що відповідає нормативній або нормативно-технологічною собівартості. Економічна ефективність виробництва продукції тваринництва, зокрема м'яса, в останні роки погіршується, оскільки зростає різниця між собівартістю її виробництва і ціною на неї. У слідстві зменшення поголів'я та обсягів виробництва м'яса стало скорочуватися його споживання.

Особливий вплив на ринок викликає членство України в СОТ, в якому вона повинна отримати переваги. Вступ до СОТ позначиться і на макроекономічних показниках країни. Так, харчова і переробна промисловість виявляться в найбільш не вигідних умовах. Підтримка виробників з боку держави при вступі до СОТ буде обмеженою. Зниження державних мит (виконання зобов'язань, взятих перед СОТ) також відіб'ється на конкурентоспроможності вітчизняної продукції. Умови поставок м'ясної продукції на внутрішній ринок будуть значно лібералізовані. Внутрішнє середовище характеризується потужністю потенціалів підприємств (виробничого, фінансового, інноваційного, трудового, організаційного).

Аналіз сучасного рівня розвитку всього комплексу технологічного обладнання дозволяє стверджувати, що воно енергоємне і громіздке. В основному це вітчизняне обладнання, головним недоліком є високий показник морально і фізичного зносу (від 40 до 80%) і застарілі конструктивні рішення, яке підвищує собівартість продукції. Існуючі потокові лінії не оснащені мікропроцесорною технікою, засобами механізації та автоматизації ручних операцій і технологічних процесів. У слідстві, на виробництві задіяно велику кількість робітників. Діюче обладнання поступається закордонним аналогам по техніко-економічними показниками, надійністю, ергономікою.

За результатами проведених досліджень і вивчення рекомендацій практичних працівників галузі можна сформулювати наступні пропозиції щодо вдосконалення умов формування прибутку м'ясопереробних підприємств в Україні. Розробка і запровадження в дію доцільних проектів кредитування, цінової, дотаційної і податкової політики щодо м'ясопереробних підприємств, які допомогли б вирішити проблему дефіциту м'яса та контрабанди.

Налагодити вихід вітчизняної продукції з якісної упаковкою на міжнародний ринок. Використовувати пакувальний матеріал, який підвищить продуктивність, знизить термічні втрати, зменшить витрату під час транспортування.

Ввести зміни в систему нормативно-технічної документації. В Україні для виробництва ковбас та напівфабрикатів використовують сепароване м'ясо (м'ясо механічної дообвалки). Технологія жорсткого сепарування полягає в руйнуванні і подрібненні кістки в м'ясі, що призводить до підвищеного вмісту заліза, загального пігменту, жиру, кальцію, холестерину, підвищеною величиною

pH, а також погіршення структурних і органолептичних властивостей, що зумовлює обмеження застосування м'яса.

Необхідно створити умови, щоб переробні підприємства закуповували сировину у вітчизняного товаровиробника, а також інвестували вітчизняне тваринництво. Так як розвиток української м'ясної промисловості на сучасному етапі залежить від створення вертикально інтегрованих структур, які мають власну сировинну базу.

Впровадити нове обладнання, де вирішені питання якості, дотримані норми температурного режиму та інші показники щодо новітніх технічних рішень і наукових принципів. Нове універсальне обладнання дозволить зменшити тривалість процесів, підтримувати постійну температуру, контролювати вологість. Необхідно використовувати сучасні методи управління обладнанням (мікропроцесори, спеціалізовані контролери, мережеві методи зв'язку з обладнанням).

Розширити асортименту м'ясопродуктів за рахунок розробки нових технологій і нових продуктів, в тому числі оздоровчого, профілактичного і спеціального призначення. Необхідно лібералізувати імпорт м'яса в Україну, але визначити квоти на нього, щоб, мати можливість прогнозувати обсяг ввезення сировини, а також посилити контроль за якістю.

Змінити діючі законодавство з питань амортизаційної політики. Ввести об'єктну податкову амортизацію, що дасть можливість посилити контроль за порядком розрахунку амортизації. Ввести нові ставки амортизації і розширити групи основних фондів. Ці заходи сприятимуть оновленню основних виробничих фондів, розвитку інноваційної політики підприємства і продуктивних сил України. Впровадити в Україні державну атестацію цільового використання амортизаційних коштів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Бланк И. А. *Управление капиталом: Учеб.курс.* – К.: Эльга, Ника-Центр, 2014 – 576 с.
2. Мамчур Л. В. *Оцінка сучасного стану виробництва м'яса в Україні // Економіка АПК.* – 2015. – № 12 – С. 55–58.
3. Гримак А. В. *Економічна сутність та об'єктивна необхідність формування ринку продукції м'ясного скотарства // Мясной бизнес.* – 2014. – № 1 – С. 44–76.
4. Новожилова Є. В. *Рекомендація безпечності м'яса та продуктів його перероблення в Україні // Мясной бизнес.* – 2013. – № 1 – С. 26–36.